

ÍNDEX

- 1. COMPONENTS EXPRESSIUS, NARRATIUS I COMUNICATIUS DE LA IMATGE (pàgina 2).
- 2. LECTURA DENOTATIVA I CONNOTATIVA (pàgina 10)
- 3. CODIS I SIGNES (pàgina 14).

1. COMPONENTS EXPRESSIUS, NARRATIUS I COMUNICATIUS DE LA IMATGE

- **EXPRESSIU:** El poder expressiu de les imatges i la capacitat d'aquestes de provocar un **sentiment estètic** es remunta als orígens d'aquestes. La intencionalitat de l'emissor del missatge en molts casos és evident i en d'altres no tant, però el receptor no pot desprendre's del **sentiment** o **sensació** en rebre el missatge.

- **NARRATIU:** Una imatge ens convida a una història, fictícia però versemblant, abstracta o realista... Tota narració es mostra des d'un **punt de vista**, està protagonitzada per uns **personatges**, situats en un **temps** i un **espai**, molts cops acompanyats d'un **conflicte**. Hi ha un narrador/autor que conta els fets, etc.

- **COMUNICATIU:** Tot allò que desafia l'ordre establert o **sobresurt** ens atrau. La imatge no n'és una excepció. Hi ha elements relacionats amb la **composició** (punt, línia, contorn, color, regla dels terços, etc.) i que estudiarem i ho determinen; d'altres estan relacionats amb l'**originalitat**. Que en una pàgina web els elements més importants es troben en un lloc i no altre en un altre, no és casualitat; igual que no ho és on se situa la publicitat en un diari.

Exemple: Avui molts de vosatres tornareu a casa i no recordareu moltes paraules, però de ben segur no us treureu del cap aquesta imatge:

“Mort d'un milicià” és una fotografia presa el 5 de setembre de 1936 a Còrdova per Robert Capa.

Aquesta mostra la mort de **Federico Borrell**, un soldat republicà anarquista, just el precís moment que rep l'impacte d'una bala disparada pel bàndol nacional-feixista durant la **Guerra Civil Espanyola**.

La seva difusió va tenir una ressonància internacional, i avui encara, és un **símbol** de la **Guerra Civil** i considerada per molts, una de les millors fotografies bèl·liques de tota la història.

Capa vol evidenciar l'horror de la guerra i és una denúncia, a la vegada que un homenatge, als perdedors.

Tot i existir estudis de professionals que assegurin que per la posició del soldat, l'expressió de la cara i altres detalls, es demostra que la foto és **autèntica**, altres la consideren un **muntatge**.

Luca Pagni, fotògraf i crític de fotografia, defensa que la foto pot ser una reconstrucció, ja que mai s'ha trobat el negatiu de la fotografia.

Però la importància d'aquesta fotografia la podem comprendre amb totes les sensacions que suggereix només mirar-la: És un **símbol** d'una lluita; defensa uns **valors**; una **ideologia** es veu reforçada; narra uns **fets**; i fins i tot, podem dir que cohesiona un poble; però per sobre de tot, **commou**.

Resumint, la imatge compleix perfectament una **funció reproductora, comunicativa, artística i sobre tot, reflexiva**.

2. LECTURA DENOTATIVA I CONNOTATIVA

- LECTURA DENOTATIVA:
- Contemplar-hi i dir allò que simplement es veu, de manera pràctica.
- S'enumera i es descriu: enquadrament, angulació, etc.
- Mai s'afegeix allò que ens suggereix.

- LECTURA CONNOTATIVA:
- És el missatge subjectiu que ens evoca a escala simbòlica.
- Analitzem el tema, ho vinculem amb el coneixement i l'experiència personal, el context, interpretem en sentiment que es desprèn de la imatge.
- Fem una reflexió de les múltiples possibilitats evocadores de la imatge.

Exemple:

- LECTURA DENOTATIVA: És una poma. Fruita arrodonida, depenent del tipus i època de l'any, vermella, groga o verda. Acostuma a fer uns 12 cm. de diàmetre.
- LECTURA CONNOTATIVA: Dins el context de la religió catòlica significa pecat, en la informàtica es vincula molt clarament a una marca; però també ens pot evocar a la natura, l'agricultura, l'hort o la seducció (Adam i Eva).

3. CODIS I SIGNES

- CODIS: Regles i normes que canalitzen els signes. Una llengua té signes però funciona gràcies als codis (normes) que els regulen.
- SIGNES: Són arbitraris i s'entenen mitjançant un codi compartit. Segons les relacions que estableix el signe amb l'objecte i l'interpretador, podem diferenciar: SÍMBOLS, ICONES i ÍNDEXS.

- SÍMBOLS: representació de la realitat mitjançant un objecte. Per entendre'l cal compartir codis.
- ICONES: un element substitueix l'objecte per analogia. Tenen certa semblança amb l'objecte.
- ÍNDEXS: La relació amb els objectes que representen és de continuïtat pel que fa a la realitat.

Icona, símbol o índex?

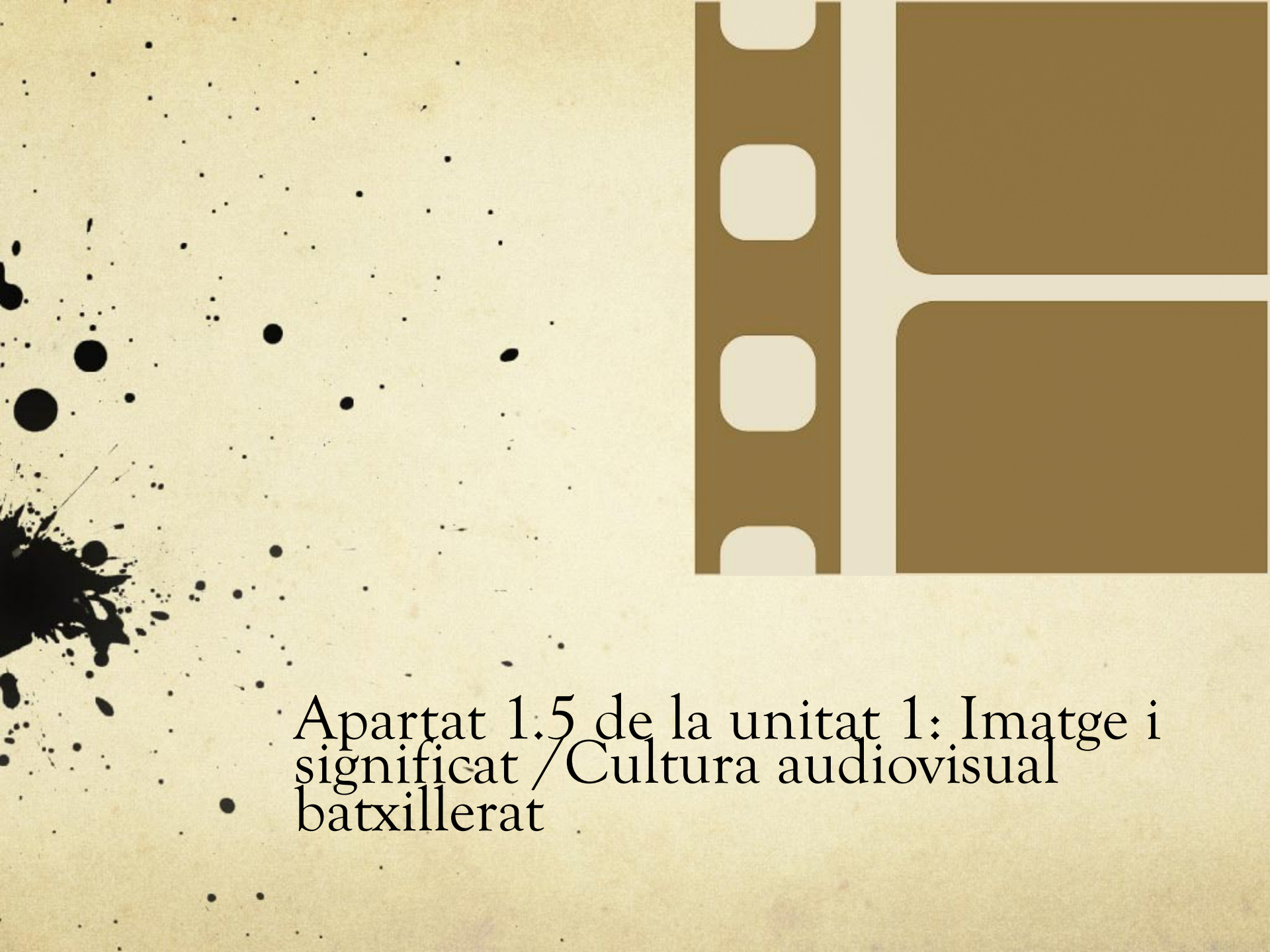

Índex, icona o símbol?

Símbol, índex o icona?

Apartat 1.5 de la unitat 1: Imatge i
significat / Cultura audiovisual
batxillerat